

s opatřením škrobu spojené, nedosahovaly ani 30 K za 1 kg a že přiměřenou cenou byla cena 33 K za 1 kg, jak stěžovatelem samým při započtení 20 proc. valutové ztráty kursovní vypočtena byla, i dospěl k přesvědčení, plně odůvodněnému, že stěžovatel, požaduje za 1 kg škrobu 70 K, požadoval zaň vědomě cenu zřejmě přemrštěnou přes to, že cena ta byla tehdy běžnou cenou škrobu.

Čís. 320.

Jednání, by zmařen byl neprodlený úřední výkon, jest klásti na roveň jednání, by zmařen byl úřední výkon vůbec (§ 81 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 31. prosince 1920, Kr I 690/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 4. srpna 1920, jímž byl obžalovaný podle § 259 č. 3 tr. ř. sprostěn obžaloby pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. z. a uznán vinným toliko přestupkem dle § 314 tr. z., rozsudek v odpor vzatý zrušil a uznal obžalovaného vinným zločinem dle § 81 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství běře rozsudek v odpor z důvodu § 281 čís. 10 tr. ř., pokud jím obžalovaný byl sprostěn z obžaloby pro zločin veřejného násilí dle § 81 tr. zák. a odsouzen toliko pro přestupek dle § 314 tr. z., domáhajíc se odsouzení obžalovaného pro uvedený zločin, neb alespoň pro přestupek dle § 312 tr. zák. Zmateční stížnost jest odůvodněna. Především budiž podotknuto, že právně pochybeným jest sprostění z obžaloby pro zločin dle § 81 tr. zák. za současného odsouzení dle § 314 tr. zák. pro týž skutek. Obžaloba čelí zásadně vždy k odsouzení pro určitý skutek, nikoli pro tu neb onu právní kvalifikaci skutku (§ 267 tr. ř.) a nemůže proto obžalovaný zároveň pro týž skutek býti osvobozen i odsouzen. Než nehledíc k tomu, jest rozsudek s hlediska materielně právního neudržitelným. Soud nalézací odůvodňuje svůj výrok poukazem na zjištění, že obžalovanému šlo při jeho násilném vztažení ruky na vrchního finančního strážníka jen o to, by jednak své dceři, již chtěl finanční dozorce zadržeti za účelem neprodlené tělesné prohlídky přivolanou ženou, umožnil vykonání potřeby, jednak by zamezil neprodlené předsevzetí prohlídky v bytě, nikoli však by zmařil tělesnou prohlídku vůbec. Soud přehlíží, že, měl-li finanční strážník důvod, by neprodleně byla provedena tělesná prohlídka dcery obžalovaného ještě před jejím odchodem na záchod — a příčina ta jest na snadě, by totiž Luisa D-ová na záchodě nemohla se sprostiti pašovaného zboží, pro jehož podezření byla zadržena — pak zamezení této neprodlené prohlídky klásti

jest na roveň zmaření prohlídky vůbec a úmysl obžalovaného, čelící k zamezení neprodlené prohlídky jest úmyslem, předpokládaným v § 81 tr. zák., by úřední výkon strážníkův byl zmařen. Proto nevyčerpává pouhé odsouzení pro přestupek dle § 314 tr. zák. trestní povahy skutku obžalovaného. Při správném právním posouzení bylo obžalovaného spíše uznati vinným zločinem veřejného násilí dle § 81 tr. zák.

Čís. 321.

Pro trestnost přečinu dle § 32 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. jest lhůstejno, zda bylo podávání alkoholu v souvislosti s volbou, čili nic.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1920, Kr II 302/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 6. září 1920, jímž byl uznán vinným přečinem dle §§ 32 a 58, odstavec první, čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost brojí proti odsouzení pro přečin dle §§ 32 a 58, odstavec první, čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. z důvodu § 281, čís. 9 a) tr. ř., tvrdíc, že ve zjištěném jednání obžalovaného hostinského, že totiž v den volby pohostil dvěma půllitry piva svého synovce a poslal 5 půllitrů piva přes pole svému churavému tchánu, nelze spatřovati žádné, shora uvedenými zákonnými předpisy zakázané činnosti, najmě podávání, kdyžť činnost ta nebyla v žádné zvláštní spojitosti s volbou. Než uvedený zákaz zákona zní zcela bezvýjimečně a nevyžaduje žádné jiné spojitosti zakázaného jednání s volbou, než časové — v den před volbou a v den volby. Podává pak nápoj alkoholický každý, kdo jinému poskytne možnost jeho požitku. Za takových okolností ovšem dopustil se obžalovaný trestního činu, přičítaného jemu k vině a nemohou mu okolnosti jím uvedené býti omluvou.

Čís. 322.

Předražování. Na trestnosti zaplacení přemrštěné ceny nemění se ničeho tím, že byla zaplacena ve formě zpropitného.

Řetězový obchod, spáchaný zaměstnancem v hostinci, jenž prodal z ochoty kuřivo hostům.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1920, Kr II 338/20.)